

ผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการทฤษฎีประมวลสารสนเทศ
และการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูด
ภาษาเวียดนาม สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี*

THE RESULT OF USING INSTRUCTIONAL MODEL BY INTEGRATING INFORMATION
PROCESSING THEORY AND SITUATED BASED LEARNING TO ENHANCE VIETNAMESE
SPEAKING AND LISTENING COMPETENCIES FOR UNDERGRADUATE STUDENTS

เจิ่น ถิ บิ๊ก ถาว^{1*}, เรขา อรุณวงศ์², นิตกร อ่อนโยน²

Tran Thi Bich Thao^{1*}, Rekha Arunwong², Nitikorn Oonyon²

¹คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

¹Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University, Bangkok, Thailand

²คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปทุมธานี ประเทศไทย

²Faculty of Education, Walaya Alongkorn Rajabhat University, Pathumthani, Thailand

*Corresponding author E-mail: tranthao@g.swu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพัฒนาการสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการทฤษฎีประมวลสารสนเทศและการเรียนรู้เชิงสถานการณ์และ 2) เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามของนักศึกษาระดับปริญญาตรีก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการทฤษฎีประมวลสารสนเทศและการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 14 คน ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการประเมินแบบทดสอบอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = .55) และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98 และ 2) แบบประเมินสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่าดัชนีความเที่ยงตรงอยู่ระหว่าง .05 ถึง 1.00 และค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินของทั้งฉบับ คือ .97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทดสอบทีและวิเคราะห์หาความแปรปรวนแบบมีหนึ่งตัวประกอบแบบวัดซ้ำ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีผลการพัฒนาการสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามจากการวัดซ้ำ 3 ครั้งมีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับ และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และนักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คำสำคัญ: ผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอน, ทฤษฎีประมวลสารสนเทศ, การเรียนรู้เชิงสถานการณ์, สมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนาม, นักศึกษาระดับปริญญาตรี

* Received July 13, 2024; Revised September 4, 2024; Accepted September 11, 2024

Abstract

The objective of this research was to 1) Study the progress of Vietnamese Listening and Speaking Communicative Competencies of Undergraduate Students by using an instructional model by integrating information process theory and situated based learning and 2) To compare Vietnamese Listening and Speaking Communicative Competencies of Undergraduate Students before and after using the instructional model by integrating information process theory and situated based learning. The sample group was 14 students in 3rd year in semester 1, academic year 2022, chosen by purposive sampling. The research tools were 1) The Vietnamese listening and speaking competency test for undergraduate students with the result of quality assessment at the highest level ($\bar{x}$ = 4.54, S.D. = .55) and the reliability index at .98 and 2) Vietnamese listening and speaking competency assessment form for undergraduate students indicated the validity index from .50 to 1.00 and the score of inter-rater reliability for scale at .97. Statistics employed for data analysis were the mean, standard deviation, and t-test and repeated measures through analysis of variance. The result found that students' Vietnamese listening and speaking communicative competency development using thrice repeated measure revealed a higher tendency at a statistical significance of .05, and the samples' learning achievement after using the instructional model was higher than before utilizing at the statistically significant of .05.

Keywords: Result of Using Instructional Model, Information Processing Theory, Situated Based Learning, Vietnamese Listening and Speaking Communicative Competency, Undergraduate Student

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากสังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมแห่งข้อมูลข่าวสาร ความเจริญก้าวหน้า ความเคลื่อนไหว และการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ส่งเสริมการเรียนรู้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ เข้าถึงวัฒนธรรมอันล้ำค่าของประเทศต่าง ๆ ช่วยให้เข้าถึงความเจริญก้าวหน้าในด้านเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์จากประเทศที่พัฒนาแล้ว นอกจากนั้น ภาษาต่างประเทศยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยรวมผู้คนให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ส่งเสริมความเข้าใจต่างวัฒนธรรม (Cross-Cultural Understanding) สอดคล้องกับโครงการพัฒนาสู่ประชาคมอาเซียน: Spirit of ASEAN โดยกำหนดให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารอย่างน้อย 2 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษและภาษาของประเทศเพื่อนบ้านอย่างน้อยหนึ่งภาษา มีความสามารถในการทำงานและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น เคารพและยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม เห็นคุณค่าความเป็นมนุษย์ เท่าเทียมกัน และเพิ่มขีดการแข่งขันของพลเมืองไทย ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและตลาดโลก รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของประชาคมอาเซียนและสังคมโลก (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2555)

ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาเวียดนามในระดับปริญญาตรีมีอย่างแพร่หลายในประเทศไทย และได้กำหนดเป็นวิชาเอกในหลายหลักสูตร พบปัญหาหลายประการโดยเฉพาะด้านการพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเวียดนาม ดังจะเห็นได้จากการเก็บข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนโดยผู้วิจัยได้ดำเนินการจากการสัมภาษณ์ผู้สอนภาษาเวียดนามในระดับปริญญาตรีที่ประเทศไทย พบว่า จำนวนชั่วโมงที่เรียนการฟังและการพูดค่อนข้างน้อยจึงทำให้ผู้สอนไม่สามารถจัดกิจกรรมฝึกฝนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มได้และด้วยเวลาจำกัดจึงเน้นการบรรยาย อธิบายด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างภาษาเป็นหลัก นอกจากนั้น ยังพบปัญหาจากผู้เรียน เช่น ไม่กล้าแสดงออก ขาดความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็น ฟังเข้าใจแต่ไม่สามารถโต้ตอบได้ วงคำศัพท์น้อย

และขาดกลวิธีการขยายวงคำศัพท์ ได้ตอบหรือสื่อสารกับผู้สอนและเพื่อนร่วมห้องได้แต่นำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงไม่ได้ ผู้เรียนจับใจความหลักในบทฟังไม่ได้ มีคำพ้องเสียงทำให้นักถึงความหมายอื่น จึงทำให้ไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาหรือบริบทของบทฟังได้ นอกจากนี้ยังพบปัญหาเกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามของผู้เรียนโดยผู้เรียนใช้เวลาเรียนส่วนใหญ่ในห้องเรียน ไม่มีโอกาสนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและภาษาเวียดนามยังเป็นภาษาที่แปลกใหม่ที่ได้อสอนในสถาบันการศึกษาเพียงบางแห่ง ผู้เรียนยังไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนภาษาเวียดนาม ซึ่งส่งผลต่อทัศนคติด้านการเรียนทำให้ผู้เรียนขาดเป้าหมายที่ชัดเจน ขาดความจริงจัง ไม่ใฝ่เรียนรู้ค้นคว้าด้วยตนเองโดยเฉพาะการสนทนา ได้ตอบในสถานการณ์จริง

จากปัญหาที่ได้นำเสนอดังกล่าว การพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนาม สิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญ คือ พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาเวียดนาม ซึ่งมีผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการเรียนการสอนมีอิทธิพลทางบวกต่อการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาต่างประเทศ (ฤทัยรัตน์ ศรีพวงมาลัย, 2561); (เหิงยีน ถิ หู ถ้วน, 2563); (เหิงยีน ถิ เหลียว, 2563) การส่งเสริมให้เกิดสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นส่วนหนึ่งมาจากการสอนของครูผู้สอนโดยเฉพาะการใช้รูปแบบการเรียนการสอนและถือว่าการจัดการเรียนรู้ที่สามารถช่วยส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดได้ โดยรูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการทฤษฎีประมวลสารสนเทศและการเรียนรู้เชิงสถานการณ์เป็นการจัดการเรียนการสอนเน้นการนำเสนอสถานการณ์ สิ่งเร้าที่น่าสนใจ มีความหลากหลาย ชัดเจน และสร้างบริบทที่เหมือนจริง เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตประจำวันเพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยและมีแรงจูงใจในการเรียนรู้จนนำไปสู่ความสนใจในการศึกษาเนื้อหาของบทเรียน การจัดการเรียนการสอนเน้นการคัดเลือกข้อมูลที่ตรงกับ ความสนใจและความต้องการของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อการรับรู้ข้อมูล สามารถเชื่อมโยงกับความรู้เดิม สร้างความคิดและความเข้าใจในหัวข้อและเนื้อหาที่จะเรียน และเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามผู้สอนได้ออกแบบกระบวนการเรียนรู้โดยเน้นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองผ่านบริบทที่เป็นจริง เสริมสร้างการเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางภายใต้การอำนวยความสะดวก แนะนำของผู้สอน รวมถึงการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ได้จัดในลักษณะของการบูรณาการโดยเน้นที่กระบวนการเรียนการสอน การแสดงออกและสภาพจริง (Klausmeire, H. J., 1985); (Lave, J. & Wenger, E., 1991); (Eggen, P. & Kauchak, D., 2001)

ผู้วิจัยได้ศึกษาและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาเวียดนามโดยบูรณาการทฤษฎีประมวลสารสนเทศและแนวคิดการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์และพัฒนาเป็นกระบวนการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีประกอบทั้งหมด 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นที่ 1 ขั้นเสนอสถานการณ์ 2) ขั้นที่ 2 ขั้นฟังอย่างเพิลิดเพิลิน 3) ขั้นที่ 3 ร่วมกันสร้างความรู้ 4) ขั้นที่ 4 เพียรพยายามฝึกฝน 5) ขั้นที่ 5 สะท้อนสมรรถนะ 6) ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผลการเรียนรู้ (ฉันทิณี ถิ บิ๊ก ถาว และคณะ, 2565) ดังนั้น รูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการทฤษฎีประมวลสารสนเทศและการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีจะเป็นแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีให้มีทั้งความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะในการเรียนภาษาเวียดนามมากยิ่งขึ้น ตลอดจนนำผลการวิจัยครั้งนี้มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพัฒนาการของสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการทฤษฎีประมวลสารสนเทศและการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนาม
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน โดยบูรณาการทฤษฎีประมวลสารสนเทศและการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนาม

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและตัวอย่างการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เรียนภาษาเวียดนามในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 13 แห่ง มีนักศึกษาจำนวน 1,189 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาเวียดนามและอังกฤษ (หลักสูตรภาษาเพื่อการสื่อสาร หลักสูตรนานาชาติ) คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 14 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling selection) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยเลือก การเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 เนื่องจากว่าเป็นกลุ่มที่เตรียมตัวก่อนออกไปทำสหกิจศึกษาจึงต้องส่งเสริมการสื่อสารในสภาพแวดล้อมการทำงานจริง

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามซึ่งเป็นลักษณะการตั้งสถานการณ์การประเมินแบบทดสอบสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามกระทำโดยใช้แบบประเมินคุณภาพซึ่งเป็นชนิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.55) แบบประเมินสมรรถนะฉบับนี้ใช้สำหรับการประเมินทั้งก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง โดยผู้วิจัยได้กำหนดข้อสอบเป็นสถานการณ์ที่ใช้กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมเชิงสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนาม
 2. แบบประเมินสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งใช้เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง (จำนวน 3 ครั้ง) และหลังการทดลอง กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริก (Rubric Score) ตามองค์ประกอบของสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนาม ได้แก่
 - 2.1 สมรรถนะด้านสมรรถนะด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้าง (Grammatical competence)
 - 2.2 สมรรถนะด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic competence)
 - 2.3 สมรรถนะด้านการเชื่อมโยงข้อความ (Discourse competence)
 - 2.4 สมรรถนะด้านการใช้กลยุทธ์ในการสื่อสาร (Strategic competence)
 - 2.5 คุณลักษณะที่นำไปสู่ความสำเร็จในการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนาม (Attributes lead to the success of Vietnamese listening & speaking communicative competencies)
- โดยมีค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน (Inter-Rater Reliability) ของทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน คือ 0.97

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดลองสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน โดยบูรณาการทฤษฎีประมวลสารสนเทศและการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายละเอียด ดังนี้

1. ทดสอบสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามด้วยการทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test)

ดำเนินการประเมินสมรรถนะก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบประเมินสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีจำนวนสถานการณ์ทั้งหมด 3 สถานการณ์ คะแนนเต็ม 100 คะแนน

2. ทดสอบสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามด้วยการทดสอบ ระหว่างเรียน (Processing Test)

ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการทฤษฎีประมวลสารสนเทศและการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ตั้งแต่เดือนสิงหาคมถึงเดือนตุลาคม 2565 เป็นเวลา 10 สัปดาห์ ดำเนินการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นและมีขั้นตอนการเรียนการสอน 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นที่ 1 ขั้นเสนอสถานการณ์ 2) ขั้นที่ 2 ขั้นฟังอย่างพิถีพิถัน 3) ขั้นที่ 3 ร่วมกันสร้างความรู้ 4) ขั้นที่ 4 เพียรพยายามฝึกฝน 5) ขั้นที่ 5 สะท้อนสมรรถนะ 6) ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผลการเรียนรู้ เนื้อหา ประกอบด้วย 3 หน่วยการเรียนรู้ และจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 แผน ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งรวม 20 ชั่วโมง

ในระหว่างดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนจะทำการวัดผลโดยใช้แบบประเมินสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 3 ครั้ง โดยดำเนินการประเมินหลังเรียนหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 และ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ซึ่งใช้แบบทดสอบวัดสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนาม สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ครอบคลุมเนื้อหาของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ จำนวนหน่วยการเรียนรู้ละ 1 สถานการณ์

3. ทดสอบหลังเรียน (Post-Test) หลังการเสร็จสิ้นการทดลองสอน

ประเมินสมรรถนะหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบประเมินสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ครอบคลุมเนื้อหาของทั้ง 3 หน่วยการเรียนรู้ โดยมีจำนวนสถานการณ์ทั้งหมด 3 สถานการณ์ คะแนนเต็ม 100 คะแนน และเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันที่ใช้ก่อนการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับคะแนนวัดสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดด้วยสถิติเชิงบรรยาย (Descriptive statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยด้วยสถิติเชิงอ้างอิง (Inferential statistics)

2.1 ตรวจสอบข้อตั้งเบื้องต้น (Assumption) โดยใช้การทดสอบการแจกแจงเป็นโค้งปกติของข้อมูล (Normality Test) และแปลผลด้วย Shapiro-Wilk

2.2 วิเคราะห์พัฒนาการสมรรถนะการสื่อสาร ด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนาม สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี จากการวัดซ้ำ จำนวน 3 ครั้ง โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ (Repeated Measures One-Way ANOVA) ในกรณีที่ข้อมูลมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติหรือวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจากการวัดซ้ำด้วย Friedman test ในกรณีที่ข้อมูลมีการแจกแจงไม่เป็นโค้งปกติ

2.3 วิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนาม สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยวิธีการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน t-test for dependent sample ในกรณีที่ข้อมูลมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติหรือวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วย Wilcoxon test ในกรณีที่ข้อมูลมีการแจกแจงไม่เป็นโค้งปกติ

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาพัฒนาการสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน โดยบูรณาการทฤษฎีประมวลสารสนเทศและการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามจากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามของนักศึกษาจากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง

ครั้งที่	สมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนาม											
	สมรรถนะด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้าง		สมรรถนะด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม		สมรรถนะด้านความเข้าใจในระดับข้อความ		สมรรถนะด้านการใช้กลยุทธ์ด้านการสื่อสาร		คุณลักษณะที่มีนำไปสู่ความสำเร็จในการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนาม		รวมเฉลี่ย	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	9.57	1.28	8.71	0.91	18.93	1.94	9.14	1.17	12.86	1.56	59.21	4.74
2	10.14	1.35	10.21	1.25	20.14	1.66	11.07	1.69	14.79	1.89	66.36	4.57
3	12.00	1.04	12.86	1.17	21.93	1.86	12.21	1.12	16.07	1.59	75.07	3.58

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามของนักศึกษาระดับปริญญาตรีจากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง โดยนักศึกษามีระดับสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามครั้งที่ 1 ($\bar{X} = 59.21$, S.D. = 4.74) ครั้งที่ 2 ($\bar{X} = 66.36$, S.D. = 4.57) และครั้งที่ 3 ($\bar{X} = 75.07$, S.D. = 3.58) ตามลำดับ แสดงว่า นักศึกษามีค่าเฉลี่ยของคะแนนสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามเพิ่มขึ้นตามลำดับการวัด

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของคะแนนพัฒนาการสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีจากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง โดยใช้ Shapiro-Wilk

ครั้งที่	n	Mean	Statistic	Sig
ครั้งที่ 1	14	59.21	.93	.37
ครั้งที่ 2	14	66.36	.95	.70
ครั้งที่ 3	14	75.07	.98	.98

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการศึกษาพัฒนาการสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมีคะแนนหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน ปรากฏว่าระหว่างได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน ผู้เรียนมีคะแนนทดสอบครั้งที่ 1 เท่ากับ 59.21 ครั้งที่ 2 เท่ากับ 66.36 และครั้งที่ 3 เท่ากับ 75.07 โดยผลการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้ ครั้งที่ 1 ได้ค่า Shapiro-Wilk* = .93 (Sig = .37) ครั้งที่ 2 ได้ค่า Shapiro-Wilk* = .95 (Sig = .70) และครั้งที่ 3 ได้ค่า Shapiro-

Wilk* = .98 (Sig = .98) จึงสรุปได้ว่าคะแนนพัฒนาการสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมีการแจกแจงใกล้เคียงกับโค้งปกติและจากผลการทดสอบความแปรปรวนได้ค่า $F = 136.85$, Sig = .000 จึงต้อง Post Hoc มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงสรุปได้ว่าข้อมูลเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมีหนึ่งตัวประกอบแบบวัดซ้ำ (One-way ANOVA Analysis of Variance with Repeated Measure)

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยพัฒนาการสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง ด้วยการใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมีหนึ่งตัวประกอบแบบวัดซ้ำ (One-way ANOVA Analysis of Variance with Repeated Measure)

พัฒนาการสมรรถนะการสื่อสาร ด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนาม	ครั้งที่ 1 ($\bar{X} = 59.21$)	ครั้งที่ 2 ($\bar{X} = 66.36$)	ครั้งที่ 3 ($\bar{X} = 75.07$)
ครั้งที่ 1 ($\bar{X} = 59.21$)		7.14*	15.85*
ครั้งที่ 2 ($\bar{X} = 66.36$)			8.71*
ครั้งที่ 3 ($\bar{X} = 75.07$)			

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามทั้ง 3 ครั้ง สูงขึ้นตามลำดับ โดยครั้งที่ 3 มากกว่าครั้งที่ 2 และครั้งที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีพัฒนาการสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามสูงขึ้นในแต่ละระยะ

2. ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามของนักศึกษาระดับปริญญาตรีก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการทฤษฎีประมวลสารสนเทศและการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนาม

ตารางที่ 4 ผลการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของคะแนนสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี จากการวัดก่อนและหลังเรียน โดยใช้ Shapiro-Wilk

การทดสอบ	n	Minimum	Maximum	Mean	S.D.	Statistic	Sig
ทดสอบก่อนเรียน	14	44.33	59.67	53.64	4.02	.94	.43
ทดสอบหลังเรียน	14	71.67	77.67	74.69	1.85	.97	.82

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการทดสอบสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนได้ค่า Shapiro-Wilk* = .94 (Sig = .43) และ Shapiro-Wilk* = .97 (Sig = .82) ตามลำดับ ซึ่งมีค่า Sig ในการทดสอบก่อนและหลังเรียนมากกว่า .05 จึงสรุปได้ว่า คะแนนของการทดสอบสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีจากการวัดก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าวมีการแจกแจงใกล้เคียงกับโค้งปกติ

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนก่อนและหลังการได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน โดยบูรณาการทฤษฎีประมวลสารสนเทศและการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

Pair Posttest-Pretest	Pair Differences				
	Mean	S.D.	t	df	Sig
	21.04	4.15	18.95	13	.000

จากตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบคะแนนหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน เป็นระยะเวลา 20 ชั่วโมง ปรากฏว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ผู้เรียนมีคะแนนทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) เท่ากับ 53.64 และหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าวมีคะแนนทดสอบหลังเรียน (Post-Test) เท่ากับ 74.69 จึงสรุปได้ว่าข้อมูลเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ด้วยการสถิติทดสอบ t-test for dependent sample

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนาม ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนได้ค่าทดสอบสถิติทดสอบที เท่ากับ 18.95 ที่องศาอิสระเท่ากับ 13 และ Sig เท่ากับ .000 จึงสรุปได้ว่าหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าวเป็นระยะเวลา 20 ชั่วโมง ทำให้คะแนนสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามของกลุ่มทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาพัฒนาการสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ผลการศึกษาพัฒนาการสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอน มีสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามสูงขึ้นตามลำดับ ทั้งนี้ เนื่องจากกระบวนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่ได้ออกแบบขึ้นอย่างเป็นระบบโดยมีการจัดลำดับขั้นตอนที่เหมาะสม โดยเริ่มจากการนำเสนอสถานการณ์เพื่อสร้างความตระหนักรู้ กระตุ้นความสนใจและเข้าใจวัตถุประสงค์ของการเรียนให้นักศึกษา นอกจากนี้ นักศึกษาจะได้รับการฝึกฝนฟังโดยมีผู้สอนเป็นผู้ช่วยชี้แนะ แนะนำขั้นตอนการฝึกฟัง มีโอกาสได้แลกเปลี่ยนและเรียนรู้ร่วมกันกับสมาชิกในกลุ่มจึงสามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคมรวมทั้งการลงมือฝึกฝนและแสดงสมรรถนะในสถานการณ์ที่ได้รับมอบหมาย โดยในกระบวนการเรียนการสอนนี้ ผู้สอนเป็นคนแนะนำ กระตุ้นผู้เรียนผ่านกิจกรรมต่าง ๆ อำนวยความสะดวกในการเรียนจากการเตรียมอุปกรณ์และสื่อการเรียนที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ เป็นผู้เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ฝึกฝนและแสดงสมรรถนะด้วยตนเอง รวมถึงกล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคที่พบระหว่างการเรียนรู้ เพื่อสามารถเสนอแนวทางการปรับปรุง แก้ไขได้ทันเวลา และตรงประเด็น แต่ในขณะเดียวกัน ผู้สอนยังสร้างบรรยากาศที่มีความเป็นกัลยาณมิตรทั้งระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนด้วยกัน การพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามเป็นกระบวนการที่สามารถพัฒนาก้าวหน้าได้โดยผู้เรียนมีประสบการณ์การเรียนรู้ร่วมกันและต่อเนื่องทำให้ผลการศึกษาพัฒนาการสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามของนักศึกษาก้าวหน้าเพิ่มขึ้นตามลำดับ สอดคล้องกับการศึกษาของ อรรถนิตา หวานคง ที่ได้ศึกษาในเรื่อง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ได้เสนอแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดโดยมีรายละเอียด ดังนี้ ผู้สอนควรสอนทักษะการฟังให้แก่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอและเน้นการฟังอย่างหลากหลาย โดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฟัง

เสียงของเจ้าของภาษาและสอนเสียงที่เป็นปัญหา รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการฟังทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ครูผู้สอนต้องอธิบายเหตุผลหรือวัตถุประสงค์ ในการฟังแก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการฟังอย่างตั้งใจ และประสบความสำเร็จในการฟัง ส่วนด้านการพูด ผู้สอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาโดยใช้สถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งคำนึงถึงความสามารถในการสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้อย่างถูกต้อง ทักษะการพูดไม่ได้ยึดความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนต้องจัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เน้นกระบวนการสอนมากกว่ารูปแบบของการสอน สอนจากสิ่งที่ยากไปสู่สิ่งที่ยาก เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติ จัดกิจกรรมและใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย และให้กำลังใจเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน (อรรชนิดา หวานคง, 2559) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sitti, N. ได้ศึกษาเรื่อง พัฒนาทักษะการฟังโดยการกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้วิธีกระตุ้นความรู้เดิมมีผลการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการนำวิธีการสอนเพื่อกระตุ้นความรู้เดิมมีผลต่อการพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียน (Sitti, N., 2015) นอกจากนี้ พัฒนาการในการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีที่เป็นกลุ่มทดลองดีขึ้นตามลำดับเนื่องจากจำนวนนักศึกษาในห้องเรียนไม่มาก ทำให้ผู้สอนสามารถสังเกต ชี้แนะ ให้คำแนะนำและให้ข้อมูลย้อนกลับได้ทันทีและเฉพาะเจาะจงเป็นรายบุคคล และสะดวกต่อการแบ่งกลุ่ม จำนวนกลุ่มในแต่ละครั้งอยู่ที่ 5 ถึง 7 กลุ่ม จึงทำให้นักศึกษามีความตั้งใจในการเรียนรู้ร่วมกัน มีสมาธิในการสร้างความรู้ ผักผ่อน แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้สอนภาษาเวียดนามในระดับปริญญาตรี ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนโดยมีจำนวนผู้เรียนที่เหมาะสมจะช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ดำเนินอย่างสะดวก ทำให้ผู้เรียนสนใจและอยากมีส่วนร่วม (Engagement) สามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียน หากทุกคนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่รวมถึงการเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ซึ่งกันและกันและเกิดการเรียนรู้สัมพันธภาพทางสังคมได้อีกด้วย (เนิน ถิ บิ๊ก ถาว และคณะ, 2565)

2. ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการทฤษฎีประมวลสารสนเทศและการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมขององค์ประกอบสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามระหว่างเรียนสูงขึ้นตามลำดับและหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นางลักษณ์ แผงเรือน ได้ทำการพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลตามแนวคิดฐานสมรรถนะ สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลในภาพรวม ก่อนและหลังการใช้หลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกตามองค์ประกอบ พบว่า ผู้เรียนมีความรู้และความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล ทั้งในด้านการเตรียมความพร้อมในการนำเสนอและการพูดนำเสนอก่อนและหลังการใช้หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด (นางลักษณ์ แผงเรือน, 2558) และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ หริศศักดิ์ พลตรี ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนน้ำเกลี้ยงวิทยา ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งมีคะแนนอยู่ที่ 76.30/ 77.55 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และความสามารถการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษเน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (หริศศักดิ์ พลตรี, 2558) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนากร

สุวรรณพฤติ ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนกลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนกลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นส่งเสริมให้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ธนกร สุวรรณพฤติ, 2558)

สรุปและข้อเสนอแนะ

ผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการทฤษฎีประมวลสารสนเทศและการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ ที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีโดยการศึกษา พัฒนาการสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามสูงขึ้นตามลำดับโดยผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมขององค์ประกอบสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จุดเด่นของรูปแบบการเรียนการสอน ดังกล่าวคือ กระบวนการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น รวมทั้งหมด 6 ขั้นตอนและการประเมินสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนาม โดยใช้แบบประเมินในลักษณะ Rubric Score เกณฑ์การประเมินได้จากการสังเคราะห์เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ คือ ผู้สอนควรจัดเตรียมสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ให้พร้อมรวมถึงสื่อการสอน อุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมฝึกฟัง แหล่งข้อมูลเพื่อเรียนรู้ต่าง ๆ โดยเฉพาะสื่อที่ใช้ในการกระตุ้นความสนใจและการฝึกฝน ครูผู้สอนควรเตรียมความพร้อมในบทบาทของการเป็นผู้ชี้แนะ กระตุ้น สนับสนุน สังเกตการณ์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดของตนเองอย่างอิสระ กระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกทั้งด้านความคิด ความเข้าใจและการปฏิบัติ ครูผู้สอนควรแสดงบทบาทของตนเองอย่างเพียงพอและมีจังหวะที่เหมาะสม ครูผู้สอนควรให้ผู้เรียนได้แสดงสมรรถนะอย่างอิสระและต่อเนื่อง ไม่ควรให้ความคิดเห็นระหว่างที่ผู้เรียนกำลังแสดง มิเช่นนั้น ผู้เรียนจะเกิดความรู้สึกไม่มั่นใจและไม่กล้าที่จะแสดงต่อ ครูผู้สอนควรสังเกตและบันทึกสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างการแสดงของผู้เรียน และให้คำแนะนำเมื่อสิ้นสุดการแสดงออก สำหรับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนด้วยแบบประเมินสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนาม ครูผู้สอนควรดำเนินการประเมินผลตามสภาพจริงอย่างต่อเนื่องและควรมีการบันทึกการแสดงสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดของผู้เรียนในแต่ละครั้งเพื่อประกอบในการวัดและประเมินผลรวมถึงการศึกษาพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียนเพื่อปรับเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสม ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป คือ ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจหรือเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามด้วย และควรศึกษาการติดตามผล (follow-up study) พัฒนาการเกี่ยวกับสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามในระดับอื่น ๆ เช่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

เอกสารอ้างอิง

- เจ็น ถิ บิ๊ก ถาว และคณะ. (2565). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการทฤษฎีประมวลสารสนเทศและการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์, 9(9), 184-200.
- ธนกร สุวรรณพฤติ. (2558). การพัฒนารูปแบบการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี. ใน วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยศิลปกร.
- นงลักษณ์ แพงเรือน. (2558). การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลตามแนวคิดฐานสมรรถนะ สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. ใน วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฤทัยรัตน์ ศรีพวงมาลัย. (2561). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้ผ่านพอดคาสต์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหนองกุงศาลาหน้าเที่ยงวิทยา. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยศิลปกร.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2555). แนวทางการบริหารจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- หริศศักดิ์ พลตรี. (2558). ผลการใช้รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนน้ำเกลี้ยงวิทยา. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยศิลปกร.
- เหงียน ถิ ทุ ถั่น. (2563). การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาเวียดนามของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- เหงียน ถิ เหลี้ยว. (2563). การศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาเวียดนามเบื้องต้นโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกมทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- อรรชนีดา หวานคง. (2559). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21. วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร, 7(2), 303-314.
- Eggen, P. & Kauchak, D. (2001). Educational Psychology windows on classrooms. (5th ed). New Jersey: Publisher Merrill Prentice Hall.
- Klausmeire, H. J. (1985). Educational Psychology. (5th ed). New York: Harper & Row.
- Lave, J. & Wenger, E. (1991). Situated Learning: Legitimate Peripheral Participation. Cambridge: Cambridge University Press.
- Sitti, N. (2015). Improving listening skill by activating students' prior knowledge. English Teaching Learning and Research Journal, 1(1), 28-38.